

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม

ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูป
การปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ และ
ให้ใช้ความต่อไปในแทน

“ข้อ ๘ ผู้ถูกสั่งถอนใบอนุญาตตามข้อ ๗ มีสิทธิยื่นคำร้องคัด
ค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ต่อศาลจังหวัดที่ผู้ร้องมีภูมิลำเนาอยู่
หรือต่อศาลแพ่งสำหรับกรุงเทพมหานคร

เมื่อศาลจังหวัดหรือศาลแพ่งได้รับคำร้องคัดค้านแล้ว ให้ดำเนินการ
พิจารณาโดยไม่ชักช้าและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาใช้บังคับโดยอนุโลม แล้วทำความเห็นและส่งสำนวนไปยังศาลฎีกา
เพื่อวินิจฉัย

ในระหว่างพิจารณาคดี ศาลจะมีคำสั่งให้งดการถอนใบอนุญาต
ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ไว้ก่อนก็ได้ เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงาน
การพิมพ์คัดค้าน และศาลพิจารณาเห็นว่าคำสั่งเช่นนั้นจะเกิดความ
เสียหายตามที่เจ้าพนักงานการพิมพ์คัดค้าน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. คินสุตานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มี
 คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินกำหนดให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่ต้องการ
 จะดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันและสิ่งตีพิมพ์ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ใน
 การพิมพ์สิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออกเผยแพร่ไว้เป็นข้อ ๆ นั้น เนื่องจากคำสั่ง
 ของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๒ ข้อ ๘ ให้อำนาจปลัดกระทรวง
 มหาดไทย เป็นผู้วินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้ถูกสั่งถอนใบอนุญาต ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
 บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์แต่ผู้เดียว และให้คำวินิจฉัยของปลัด
 กระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด กรณีดังกล่าวจึงทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและ
 หวาดกลัวของผู้ดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันและสิ่งตีพิมพ์เป็นอย่างยิ่ง เพราะ
 เขาเหล่านั้นดำเนินการกิจการเพื่อเป็นปากเสียงให้กับประชาชนทั้งประเทศ เมื่อมีสิ่ง
 ผิดพลาดเกิดขึ้นสมควรจะให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยและชี้ขาดเพื่อความเป็นธรรมต่อก
 ฎฝ่าย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้